

СИТУАЦІЙНІ ЦЕНТРИ НПУ, ЯК ОРГАНІЗАЦІЙНА ФОРМА ВЗАЄМОДІЇ ПІДРОЗДІЛІВ ПОЛІЦІЇ ПРИ РЕАГУВАННІ НА РЕЗОНАНСНІ ПРАВОПОРУШЕННЯ

Ефективність боротьби з правопорушеннями, і перш за все з кримінальними правопорушеннями, в значній мірі залежить від інформаційного забезпечення діяльності правоохоронних органів.

Співробітники правоохоронних органів у своїй роботі постійно використовують сучасні інформаційні технології. І прикладом впровадження таких технологій є створення ситуаційних центрів.

Тому дослідження впровадження новітніх інформаційних технологій у діяльність НПУ є досить актуальною задачею.

Метою даної доповіді є аналіз методів та засобів побудови та функціонування ситуаційних центрів НПУ.

Ситуаційний / диспетчерський центр – це приміщення (зал, кімната, кабінет), оснащене засобами комунікацій (відеоконференцзв'язок, конференц-зв'язок та іншими засобами інтерактивного представлення інформації), призначене для оперативного прийняття управлінських рішень, контролю і моніторингу об'єктів різної природи, ситуацій і інших функцій.

При цьому під центром розуміється не лише спеціально обладнане приміщення, але і відповідні інформаційні, телекомунікаційні, програмні та методичні засоби з метою вироблення відповідного управлінського рішення.

Таким чином, *ситуаційний центр* – це, передусім, сукупність спеціальних інформаційних технологій та апаратно-програмних комплексів, що реалізують функції підготовки управлінських рішень з урахуванням оцінки їх наслідків, причому процес розробки і прийняття рішення відбувається в реальному часі по відношенню до тих подій, на які треба реагувати.

Основними завданнями ситуаційних / диспетчерських центрів є:

- моніторинг стану об'єкта управління з прогнозуванням розвитку ситуації на основі аналізу інформації, що надходить;
- моделювання наслідків управлінських рішень, на базі використання інформаційно-аналітичних систем;
- експертна оцінка прийнятих рішень і їх оптимізація;
- управління в кризовій ситуації.

Основними елементами технічного оснащення ситуаційного / диспетчерського центру є:

- комп'ютерна мережа, що дозволяє вводити, обробляти, зберігати і передавати інформацію за напрямком діяльності ситуаційного центру;

– екран колективного користування (відеостіна, проекційна установка)
Екран колективного користування - це система мультіекранного відображення даних різного виду (відеозображення, електронні карти, графіки та діаграми, текстова документація в електронному вигляді). Завдяки модульній конструкції система може конфігуруватися індивідуально під конкретні приміщення і завдання. Ключовою властивістю екрану колективного користування є дозвіл і, відповідно, інформаційна ємність, що дозволяє представляти на одному екранному полі безліч «вікон», що містять повноцінні зображення від різних джерел;

– засоби відеоконференцз'язку які грають одну з ключових ролей в ситуаційному центрі, забезпечуючи проведення колективних нарад між віддаленими учасниками обговорення. У разі виникнення надзвичайних ситуацій в ситуаційному центрі організовується безпосереднє мовлення з місця події. Дане рішення необхідно не тільки для міністерств з надзвичайних ситуацій, але для транспортних і видобувних компаній;

– система звукооснащення зазвичай включає конференц-систему, призначену для проведення групових обговорень. При цьому кожне робоче місце учасника нарад в ситуаційному / диспетчерському центрі оснащується окремим мікрофоном (мікрофонним пультом) для виступів. Система звукооснащення також включає системи посилення (мікшування) звуку і акустичні системи;

– допоміжне обладнання, яке включає в себе електронні засоби введення і відображення графічних даних, такі як документ-камери, інтерактивні дошки та ін.;

– інтегрована система управління ситуаційного / диспетчерського центру забезпечує взаємодію всіх елементів технічного оснащення. В силу високої складності система управління зазвичай вимагає постійної присутності обслуговуючого персоналу.

Ситуаційний центр, як правило, розміщується на базі окремого підрозділу, в якому є прямий доступ не тільки до різних джерел інформації, але і до всіх ключових співробітників, включаючи керівництво і конкретних виконавців.

Ключовим компонентом СЦ має бути потужна багатофункціональна геоінформаційна система (ГІС).

Впроваджуючи геоінформаційні системи в роботу ситуаційних центрів, поліція отримує програмну платформу для реалізації ефективного управління та реагування в справі охорони громадського порядку. ГІС з самого початку створювалися для збору, аналізу і відображення даних в найбільш зрозумілому людині вигляді: шляхом нанесення на карту.

Подібні ГІС системи можуть інтегруватися з ситуаційними центрами загальнодержавного, обласного чи міського призначення, для підключення раніше недоступних або непридатних наборів даних. В результаті сумісних досліджень можна отримати більш повну картину злочинності, поліпшити тактику реагування та розслідування, значно спростити щоденні завдання. В результаті, процес прийняття рішень стає більш ефективним і виваженим.